

**ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД
АВТОНОМНОЇ РЕСПУБЛІКИ КРИМ**
вул. Р. Люксембург/Річна, 29/11, каб. 120, м. Сімферополь, АРК, 95003

Іменем України

Рішення

За позовом - Товариства з обмеженою відповідальністю «Д», м. Сімферополь

до **відповідачів** : 1) Відкрите акціонерне товариство «Крименерго», м. Сімферополь;
2) Товариства з обмеженою відповідальністю «Ф», м. Сімферополь

про визнання договору недійсним та зобов'язання вчинити дії.

Суть спору:

Товариство з обмеженою відповідальністю «Д», м. Сімферополь звернулось до господарського суду АР Крим із позовною заявою до відповідачів - Відкритого акціонерного товариства «Крименерго», м. Сімферополь та Товариства з обмеженою відповідальністю «Ф», м. Сімферополь про визнання недійсним договору про постачання електроенергії, укладеного між ВАТ «Крименерго» та ТОВ «Ф», та зобов'язання ВАТ «Крименерго» відключити від електропостачання ТОВ «Ф».

Дослідивши обставини справи, вислухавши представників сторін, суд:

ВСТАНОВИВ:

ТОВ «Д» є абонентом ВАТ «Крименерго» відповідно до договору про поставку електроенергії № *** від 2004 року.

У 2005 р. ТОВ «Д» для підключення до електропостачання свого магазину у м. Сімферополь через ТП-***, відповідно до технічних умов, виданих ВАТ «Крименерго», здійснило реконструкцію ТП-***.

В грудні 2005 р. між ТОВ «Д» та ВАТ «Крименерго» підписано Акт про розподілення балансової належності електромереж та експлуатаційної відповідальності сторін.

ТОВ «Д» вказує на те, що його права порушенні, оскільки токоприймачі ТОВ «Ф» підключені до ТП-*** через технологічні електромережі основного споживача ТОВ «Д», при цьому ТОВ «Ф» як субспоживач не укладав договір про технічне забезпечення електропостачання.

Наведені обставини, на думку позивача, відповідно до ст.ст. 203, 215 ЦК України та п. 1.8. Правил користування електричною енергією, затверджених постановою НКРЕ від 31.07.96 N 28 є підставою для визнання недійсним договору про постачання електроенергії від 2003р., що укладений між ВАТ «Крименерго» та ТОВ «Ф».

Дослідивши обставини справи та надавши їм правову оцінку суд приходять до висновку про безпідставність вщенаведених доводів позивача з огляду на наступне.

Відповідно до пункту 1.8. Правил користування електричною енергією, на порушення якого посилається позивач, договір про постачання електричної енергії між постачальником електричної енергії та субспоживачем або споживачем, електроустановки якого приєднані до мереж електропередавальної організації, має укладатись після укладення між субспоживачем та основним споживачем (електропередавальною організацією) договору про спільне використання технологічних електричних мереж основного споживача або договору про технічне забезпечення

електропостачання субспоживача (споживача). При цьому перед укладенням відповідного договору між субспоживачем та основним споживачем (електропередавальною організацією) субспоживач має узгодити з постачальником електричної енергії точку продажу для нього електричної енергії. Узгодження відбувається шляхом обміну листами.

З матеріалів справи вбачається, що оскаржений позивачем Договір про постачання електричної енергії, за яким електропостачальна організація (ВАТ «Крименерго») зобов'язалась постачати електричну енергію ТОВ «Ф» як основному споживачу було укладено в 2003 році.

Отже, укладення договору від 2003р. між ВАТ «Крименерго» та ТОВ «Ф», а також підключення останнього до електромережі через ТП-*** відбулося до укладення позивачем договору про поставку електроенергії у 2004 році та здійснення реконструкції трансформаторної підстанції в 2005 р., що спростовує доводи відповідача про невідповідність оскаржуваного договору вимогам п.1.8. Правил користування електричною енергією, оскільки на момент укладення оскаржуваного договору позивач ще не був підключений до ТП-***, відповідно не було підстав для узгодження з ним спільного використання технологічних електричних мереж.

Факт здійснення позивачем реконструкції трансформаторної підстанції (ТП-****) в 2005 р. не є підставою визнання недійсним договору 2003р. про постачання електричної енергії, який було укладено між ВАТ «Крименерго» та ТОВ «Ф» у відповідності з чинним законодавством.

У разі доведення факту використання відповідачем технологічних електричних мереж позивача останній має право вимагати укладення договору на використання технологічних електричних мереж згідно п. 1.7 Правил користування електричною енергією, а не вимагати визнання недійсним договору, укладеного в 2003р. та як наслідок відключення ТОВ «Ф» від електропостачання.

Окрім того, на підставі оскаржуваного договору здійснюється також електропостачання ТОВ «Ф» через трансформаторну підстанцію ТП-xxx, яка не має відношення до ТП-***.

Беручи до уваги все вищевикладене суд приходить до висновку, що вимоги позивача про визнання недійсним договору про постачання електроенергії від 2003р. укладеного з ТОВ «Ф» та відповідно про зобов'язання ВАТ «Крименерго» відключити від електропостачання ТОВ «Ф» не ґрунтуються на вимогах чинного законодавства та не підлягають задоволенню. За таких обставин у позові повинно бути відмовлено.

Витрати на державне мито та інформаційно-технічне забезпечення судового процесу підлягають стягненню з відповідача відповідно до вимог ст. 49 Господарського процесуального кодексу України.

Керуючись ст. ст. 82, 84, 85 Господарського процесуального кодексу України, суд —

ВИРІШИВ:

У позові відмовити.

**Суддя господарського суду
Автономної Республіки Крим**

(підпис)